

Передплата

«РУСЛАНА» виходить:
в Австрії:

на цілий рік . . . 20 мар.
на пів року . . . 10 мар.
на чверть року . . . 5 мар.
а: місяць . . . 1-70 мар.

За границею:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Поодинокі число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Виреш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудня.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровського (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає сядине напередне застережене. — Реклямації неопечатаніє вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надслані» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Аграрники і соціал-демократи.

(X) Вислід виборів до державної ради приневолює ріжних політиків і всякі політичні сторонництва призадумувати ся над наслідками, які сей вислід може мати на державні і краєві справи і на відносини поміж поодинокими сторонництвами в державній раді.

Незвичайний зріст соціал-демократів в чеських сільських громадах понукає чеських політиків призадумати ся над причинами сеї прояви. Чехи іменно сподівали ся, що мандати по сільських громадах припадуть тепер майже виключно чеським аграрникам, котрі останніми роками при всяких доповняючих виборах забирали мандати молодочехам, а тимчасом при сих виборах в околицях, де нема ніякого фабричного промислу, де не долітали ніякі вісти про житє промислове, здобули мандати соціал-демократи.

Провідник чеських аграрників Прашек приписує головну вину молодочехам, котрі своїми напастями на провідників хліборобського руху і залицянем до соціал-демократів, в котрих они бачили вольнодумне сторонництво, значно причинили ся до успіхів соціал-демократичних послів.

Ся замітка Прашка в вчисти оправ-

дана, але не можна припустити, щоби ся одна обставина могла так могутно піддержати соціал-демократів, щоби они в мить здобули десять сільських мандатів на перший поклик звернений до хліборобів. Причини сеї прояви треба глядіти глибше. Аграрники були доси що до свого ества селяньським сторонництвом а властиво треба би сказати—представниками сільських великих господарів, себ то сільської аристокрації. Се поясняє ся сучасними суспільними відносинами. Але як раз сі сучасні суспільні відносини, що при організації хліборобів властивих, усе переходить в супротивний табор, що чим небудь відріжняє ся від властивих хліборобів. Відома річ, що особливо по селах вельми розвита і загнізджена кастовість. Сю обставину, котру противна аграрникам пропаганда могла визискати в свою користь, підглянули дуже зручно соціал-демократи, а властиво звернули їх бачність на се самі молодочехи. Іменно др. Крамарж в дневнику Narodni Listy на основі тенденційно зібраного материялу статистичного вказав на се, що зєдиненем дрібних хліборобів, халупників, ремісників і парубків можна би витворити чинник, котрий міг би стати вельми небезпечним для аграрників. Се дало би ся особливо пе-

ревести в дрібних місточках, котрі влучено до сільських округів виборчих.

Сею указкою покористували ся соціал-демократи і взяли ся пильно до роботи у вказанім напрямі, щоби для себе приєднати названі в горі живла. З яким успіхом они се перевели, показало ся в головнім дні виборчим. Тепер зрозуміли чеські аграрники свої хиби і призадумали ся над тим, щоби заподіяне їм лихо в будучині направити, щоби оно не повторило ся. Чеські аграрники добачили, що в сільських громадах на соціал-демократичних кандидатів упала іменно від дійсних соціал-демократів лише дрібна частина голосів. Більша часть тих, що пішли за соціал-демократичними виборцями, складає ся з людей, що ніколи навіть не читали соціалістичної часописи і не переняли ся сими ідеями. Сих отже повинні аграрники відтягнути на свій бік зпід впливу соціал-демократів. Се одначе є лише тоді можливе, наколи аграрники розширять підстави своєї діяльності і доведуть до вирівнання тих ріжниць економічних і соціальних інтересів, які розділюють халупників, зарібників і парубків від великих господарів сільських. Се повинно бути отже першою задачею аграрників в тім напрямі з аконотатною дорогою постарати ся о вирівнане сих ріжниць і з сим домаганем

Готгард Курлянд.

Заказана любов.

Переклав Михайло Боднар.

(Дальше).

На долі, в передсінку, в товпі людей, що очікували своїх, між учениками і студентами, безвусими льокаями, гальонованими слугами і цікавими всілякого роду стояв Гольбер і очікував Меренбургів.

Хмара на діл сходячих людей показувала єму лише чужі лица, лиш одну або дві черти знайомого, з яким скоро обмінював поздоровлене по обопільнім пізнаню. Втім понад громадою живо розмовляючих панів і пань, понад товпою пестрих красок, спостеріг єві ясну голову, єві молоде, цвітуче лице, понад котрим хитали ся кінчики єві окритя.

Она усміхнула ся; єму видало ся, як би она єго побачила. Єму здавало ся, що западає ся цілий передсінок з сотками людей, що тиснуть ся і що они лиш обоє зістали в просторони. Кождий єві крок наближав її, він стояв з живчиком,

що сильно бив ся, з очима, яких погляди її поїдали.

Потім побачив він, як єві голова обернула ся, як говорила понад свої рамена, а опісля запримітив за нею поважне, легко склонене лице єві мужа.

Як они, сповні зі струєю людей, станули на рівній землі, з малим трудом дістав ся до них. — Ваша повозка що йно заїхала, пане тайний раднику, — сказав супроводжаючи їх до дверей.

— О, — відповів Меренбург, — се певно вам маємо завдячити. Незвичайно зобовязаний.

— Алеж прошу, прошу, — відповів Гольбер. — Я побачив, що починає падати дощ, отже я позволив собі...

— Як любо! — сказала пані Меренбург і подивила ся з вдячністю на него.

— Алеж ви зробите нам сю приємність, що поїдете з нами. Але в кождім разі сподіваю ся, — питав тайний совітник, сходячи сходами при брамі.

— Я по тисяч разів прошу о звільнене, — відповів Гольбер, — бо я при- рік товаришам...

— А, се що иншого, — вкинув Меренбург. — То мусимо узгляднити.

— Ви просите, неправдаж? — питав з просьбою Гольбер.

— Алеж розуміє ся, — сказав Меренбург. — Се значить лише в тім случаю, як ви нас скоро відвідаєте.

— Буду мати в найкоротшім часі честь, — відповів Гольбер, поздоровляючи і уступаючи ся перед замкненем дверей, що їх саме замкнув портієр.

Се був лише викрут; він не чув ся в силі бути довше побіч сеї женщины. Він пішов прямо домів.

— Знаєш, — сказала пані Меренбург в тій хвили, як повозка рушила, єго також полонила штука. Він виглядав цілком зворушений. Так дивно. Так, я єго ще ніколи не виділа. Очи, говорю тобі!...

— Я не зауважав сего, — відповів єві чоловік. — Він був таким самим, як завсїгда, мені так здає ся.

(Дальше буде.)

неперечно виступлять чеські аграрні посли до правительства в державній раді.

Окрім сего приневолені чеські аграрники скріпити своє становище також в іншій напрямі. Они мало важили собі католицьких хліборобів, а тим часом рух сей виріс там, як гриби по дощі, нараз. Появили ся безіменні відозви без підписів і можна догадувати ся, що сим рухом кермує народно-католицьке сторонництво, котре так могутно зросло вже на Моравії а захоплює також Чехи і випирає звідтам молодоческий гуситизм. Сі католицькі аграрники здобули при доповнюючих виборах сім м а н д а т і в, а в деяких округах осягнути поважні меншости, так що з 478.044 голосів відданих припадає 151.821 на католицьких аграрників, отже не можна їх уже мало важити. А позаяк між чеськими аграрниками а «католицькими» є багато спільного, отже они повинні зєдинити ся до спільного діланя. Аграрники виперли попередними роками з сільських округів молодочехів, а тепер дожидає їх друга задача — усунути з сільських округів соціал-демократів. В тій цілі повинні они виступити з тісного обмеження селянської партії і глядіти злуки із спорідненими живлами.

Сі відносини вельми поучні також і для Русинів, і ми також повинні над вислідом виборів у нас призадумати ся виснувати для себе науку в будучині і для будучини вже тепер почати роботу та підготовлення. Але до сеї многоважної справи ще небавом повернемо.

Останній, рішаючий бій.

Народний Комітет оповіщує ось яку відозву що до послідного речинця тіснійших виборів:

Дня 31. мая с. р. в п'ятницю відбудуть ся тіснійші вибори в означених низше сільських округах, при котрих приходять до тіснійшого вибору наші низше названі народні кандидати.

Буде се послідний акт виборчий, буде се послідний, бій рішаючий.

Длятого дня 31. мая с. р. в п'ятницю станьмо всі як оден муж перед виборчими комісіями і віддаймо наші голоси на отсих наших народних кандидатів:

О к р у г ч. 57.

Мединичі, Стрий, Сколе, Жидачів, Ходорів, Миколаїв, Глиняни, Бібрка.

На посла др. Евген Олесницький, адвокат в Стрию.

На заступника др. Станислав Дністряньський, професор університету у Львові.

О к р у г ч. 59.

Обертин, Товмач, Золотий Потік, Станиславів, Галич, Тисьмениця, Богородчани:

На посла др. Евген Левицький, кандидат адвокатури в Золочеві.

На заступника п. Стефан Танчаковский, нотар в Золотім Потоці.

О к р у г ч. 61.

Перемишль, Дубецко, Нижанковичі, Динів, Бірча, Мостиска, Добромиль:

На посла п. Григорий Цеглинський, директор гімназії в Перемишлі.

На заступника п. Захар Скварко, директор «Народного Дому» в Мостисках.

О к р у г ч. 62.

Рава руска, Угнів, Немирів, Яворів, Краковець, Жовква, Куликів, Белз, Янів:

На посла др. Станислав Дністряньський, професор університету у Львові.

На заступника о. Іван Кипріян, парох в Немирові.

О к р у г ч. 65.

Сокаль, Радехів, Зборів, Залізі, Броди, Мости великі, Лопатин:

На посла др. Евген Петрушевич, адвокат в Сколім.

На заступника др. Михайло Олійник, лікар в Камінці струмиловій.

О к р у г ч. 66.

Бережани, Рогатин, Болехів, Бурштин, Болшівці, Журавно:

На посла др. Кость Левицький, адвокат у Львові.

На заступника о. Андрей Пеленьський, парох в Книгинячах.

Крім сего в 54. округі (Балигород Лютовиска, Старий Самбір, Турка, Бориня, Підбуж, Дрогобич, Лука) стають до тіснійшого вибору Вітик, Заранський і кацап Крушинський, на якого тепер «Діло» радить віддавати голоси сторонникам перепавшого кандидата «Н. К.» о. Івана Явовского. Однак о. Яворський не приходить до тіснійшого вибору тільки внаслідок безправного уневажнення ему понад 100 голосів через те, що було виписано кс., а не о. Яворський! Тож після нашої думки его сторонники повинні віддати чисті карти при тіснійших виборах задля задокументованя неважності цілого тіснійшого вибору, а не легалізувати неправний стан відданем своїх голосів на ряного кацапа.

Еще раз: Поляки як гнобителі.

Відповідь Бернзона — Падеревському.

Перед багато роками я читав в Тироли одну австрійську часопись, в якій між іншими описувано, як знущають ся над рускими селянами в Галичині. Такої недолі не можна побачити в цілій Европі. Я почув в собі обуренє до глубини душі — також против австрійского правительства, яке могло дозволити на таке.

Від того часу я слїдив за тими подїями. Останного літа я читав про подорож, яку зробив один український професор по Галичині (проф. Радецький — Ред), щоби пізнати обставини своїх земляків. Его описи зробили таке могутне враженє на мене, що я почав збирати матеріяли і пригадувати собі наново історію Польщі.

Підчас того лучило ся, що рускі студенти внаслідок молодечої демонстрації за свій народ і рідну мову дістали ся до вязниці і там в арешті три довгі тижні сиділи без переслуханя і без судейского вироку. Молоді люди мусіли

перетерпіти багато мук, бо їх зіпхано до купи в надто тісних келиях. Коли не бачили жадного виходу з тої гарно упланованої несправедливости, они порішили вмерти голодовою смертю, щоби тим способом очи сучасного сьвіта звернути на своїх катів. Мені видалось се величним. Она прислали мені з вязниці телеґраму, на яку я дав їм відповідь. В сій відповіді я висказав їм мій подив і обіцяв їм писати. Се є історія, попереджаюча мою статю: «Поляки як гнобителі», яка дня 4. цвѣтня появила ся в «Die Zeit».

Статя викликала сензацию головно завдяки помочи Поляків а особливо п'яніста п. I. I. Падеревского, який в «Zeit» оголосив контр-статю. Такої елеґантноі безличности з кавалірскою крутаниною я не бачив еще, відколи жию. Колиб его умисно замовлено, щоби задемонструвати сї сьвітлі прикмети Поляків і сию легкодушність і сию зарозумілість, які їх ведуть на загубу — ой, справді, він не міг був сего ліпше вчинити. Образ сих прикмет з моєї першої статі не міг би дістати жадного кращого потвердження. Его брехні вже давно збито. Зразу я не мав наміру відповідати. Але так легко допускають ся похибки, що зараз на в сьо відповідають, а тоді стає за багато того доброго. Я не цілком є певний, чи загал читав ті відповіді. Тому уважаю відповідним, деякі точки, що є особливо характеристичними, знов піднести і з їх становиска кинути сьвітло на цілину.

(Конець буде.)

Медоточиві слова.

Про кандидата VI виборчого округа у Львові, а тепер вже вибраного посла др. Бузека, професора львівского університету, співробітника др. Гломбінського при вичеркуваню східно-галицьких виборчих округів і лідера вшехпольского сторонництва, пишуть ось що з круга виборців згаданого округа:

В передодень тіснійших виборів у львівскім VI. окрузі між проф. Бузеком, а інжін. Гавснером, коли то Русини своїми голосами рішали вибір, проф. Бузек був в так скрутнім положеню, що запросив руских виборців тогож округа рускими запросинами на довірочні збори, що відбули ся в незамешканій вілі при улици Листопада ч. 46. Явило ся Русинів над 50. Проф. Бузек виложив програму свого діланя в тих справах, що дотикають Русинів, і запрезентував ся в тім не вшехпольком, але як найзичливішим і найприхильнішим для Русинів. Він заявив ся рішучим противником всякого шовінізму і нинішної незгоди між Русинами і Поляками тай тих обставин, що ту незгоду піддержують. Він хотів би на все ту незгоду усунути, а средства на те подає ось такі: 1) національну автономію індивідуальну, яка є в Швайцарії, щоби кожда народність мала забезпечені всі язикові права; 2) національний катастер на поли шкільництва, так щоби одна народність не мішала ся в шкільництво (від найнищих

шкіл до найвищих) другої народности, 2) національний катастер в ординації виборчій, щоби кожда народність вибирала означене число своїх послів; 4) цілковита рівноправність рускої мови в урядах; 5) усунення анальфаетизму і уможливлене розширення всенародної просвіти.

Відтак на різні інтерпеляції давав проф. Бузек також вдоволяючі відповіді, іменно, що яко син люду буде стояти за поліпшенем долі бідних верств, що є за свобідною еміграцією зарібковою, що є за зменшенем літ службї військової і т. д.

З уваги на таке свободолюбне і прихильне становище зглядом Русинів не дивно, що кількох бесідників взяло професора за слово, що зіставши послом, буде поступати після виложених засад і буде старати ся ними переняти Коло польське. Однак рівночасно висловлено також сумнів що до ширости висказів кандидата, бо, коли би хотів такі гадки переперти в Колі польським, то могла би єго постигнути доля п. Грека. На те все проф. Бузек сказав, що не є кандидатом Ради Народової і що обіцює постуяти так, як сказав.

Тепер вже проф. Бузек вибраний послом. Отже будемо мати нагоду нераз видіти, як він, що перед виборами так гарно і солодко промовляв до Русинів, буде відносити ся до справ руских. А може додержить слова? Вкінці для певної характеристики проф. Бузека треба додати, що до москвофілів розіслав запросини, зрадаговані в чистій московській мові.

На разі нотуємо ті слова проф. Бузека, з яких давав перед виборами мід пити Русинам, бо побюємо ся дуже, щоби в єго ділах по виборах ми не почувли прикрого посмаку гірчиці... На всякий спосіб: *meminisse iuvabit!*

Новинки.

— **Календар.** В с е р е д у: руско-кат.: Модеста, Теодора; римо-кат.: Максиміана. — В ч е т в е р: руско-кат.: Андроника; римо-кат.: *Боже Тіло*, Фелікса.

— **Хто винен?** Коли в 1897 р. при виборах до державної ради в Станиславщині (кандидував і був вибраний відомий Богданович) жандарм заколов Стасюка, рускі радикали (певно не з побожності) устроювали помин. богослуження, розліплювали червоні плякати і прислалали все оден такий плякат Барвінському, хоч сей анї там не кандидував, анї не кермував виборчою акцією. Так само коли при виборі Вол. Гневоша в Хололові покалічили жандарми руских виборців, Дашинський накинув ся на Барвінського в держ. радї, а пп. Борковский і Цегельський ще тепер писали о проклятах і слезах вдів і сиріт. Тепер же в Горупку застрілено 4 селян, а тяжко ранено 8 задля руских кандидатів. Цікава річ, чи Нар. Комітет і Русская Рада будуть устроювати пом. богослуження і кому будуть посилати плякати? Щож на се названі пп. редактори?!

— **В найблизшу неділю** відбуде ся на Замковій горі у Львові великий фестин на дохід руских захоронок і вакаційної оселі. В програму фестину входять займаючі точки, так що гості не будуть нудьгувати; музика військова; забави поведуть члени «Сокола». Гарна ціль доходу з фестину мабуть також спонукає нашу публику загостити в неділю о 4 год. по полудни на Замкову гору.

— **Устний іспит зрілости** в рускій гімназії у Львові почав ся вчорашнього дня під проводом директора рускої гімназії в Коломиї, п. Недільського.

— **Посли з Галичини**, вибрані по день 24 мая включно:

Русини нац.-дем.: Вячеслав Будзиновский, др. Олександр Колесса, др. Теофіл Окуневский, о. Стефан Онишкевич, др. Володимир Охримович, Михайло Петрицкий, о. Тит Войнаровский і о. Йос. Фоліс (разом 8).

Русин радик.: др. Кирило Трильовский.

Русин москвофіл: др. Володимир Курилович.

Польські людовці: Яков Бойко, Антін Бомба, Йосиф Яхович, Франц Млечко, Антін Падух, Михайло Ольшевский, Ян Сівуля, Андрій Сьреднявский, Йосиф Станішевский і Ян Стапінський (разом 12).

Польські консерватисти: Давид Абрагамович, Михайло Божинський, др. Лев Білинський, др. Войтїх Дзедушицкий, др. Витовт Коритовский, кн. Андрій Любомирский, Стефан Мойса-Росохацкий, др. Станислав Стажинський, Евстах Загурский (разом 9).

Польський центр катол.: кс. др. Адам Копицький, кс. Жигмонт Менский, кс. др. Лев Пастор, Тома Шаер (селян.), кс. Михайло Жигульський, Людвік Добія і Марко Луцкевич (разом 7).

Польські демократи краківські: др.

Ігнатий Петеленц, др. Тадей Сікорский і Павло Сьвертня.

Польські демократи пост.: др. Генрих Колішер, др. Натан Левенштайн, др. Годзімир Малаховский, др. Валентий Станішевский, інж. Едмунд Зелневский і Вікенцій Яблонський (разом 7).

В шех поляки: др. Станислав Бяли, др. Йосиф Бузек, др. Лев Діцінос, Вартоломей Фідлер, др. Станислав Гломбінський, др. Йосиф Гольд, др. Франц Томашевский і Войтїх Вйонцек (разом 8).

Сіоністи: др. Артур Малер і др. Генрих Габель.

Соціал-демократи: др. Герман Діаманд, Йосиф Гудец і др. Герман Ліберман.

Независимі соціалісти: Ернест Брайтер і др. Адольф Грос.

Разом всіх вибраних по той день послів є 63 (на загальне число 106 в Галичині).

— **Кроваві вибори в Горупчу.** Доносять, що з поміж тяжко ранених селян в Гируцку одна особа померла. Війско сprovedжено до села вийшло, а остала лише часть жандармерії.

— **Погром в Монастирских.** Звідтам доносять, що по виборі сіоніста Габля, польські міщани повибивали вікна в жидівських і руских домах. Sprovedжено військо.

— **3 перемискої єпархії.** До канон. інституції візвані оо.: Роман Кокотайло на Туринку, Іван Каміньский на Залісс, Волод. Клюка на Гвоздець, Теофан Величко на Ричигів, Йос. Баницкий на Ліщини і Гр. Клиц на Комарно. — Увільнені від конкурсового іспита оо.: Іван Филипович в Пісках і Павло Стукач в Тісній. — Відпуску для покріплення здоровля дістали оо.: Алекс. Савоцкий, Григ. Лев, Теоф. Лятошанський і Ал. Маларкевич на 6 неділь, Евген Кульчицкий на 4 неділі, Лев Козаневич і Ант. Слоньский на 8 неділь, Сильв. Баранецкий на 6 неділь. — Правительство продовжило дотацію з релігійного фонда на дальший оден рік для оо. сотрудників: в Накловичах, Завадці, Мижинці, Світницї і Іздебках а призначило таку саму дотацію для сотрудників, які мають бути надані парохам в Терці, Чорній і Тулиголовах.

— **Резиґнація.** Польський кандидат в сільським окр. 57. Стрий-Бібрка ітд. гр. Скарбек оповістив в нинішнім *Słow-i polsk-im*, що зрікає ся кандидатури в тім окрузі, бо не хоче доводити до братоубийчої борби, яка могла би вибухнути між селянами з приводу єго кандидатури. Так само в передодень тіснійших виборів зрезигнував був п. Мілер кандидат в 58. окр. (Заліщики-Борців-Снятин), побачивши, що не має найменших виглядів перейти при виборах. Оден і другий повинни були зголосити свою резигнацію ще перед першим речивцем голосованя а не ждати до

Материяли до історії зносин Галичан

з Буковинцями.

34

Рік 1867.
Ч. 20.

Лист Осипа Барвінського до Із. Воробкевича.
Львів дня 2/1. (лат.) 1867.
(Дальше).

Прочитавши Чорну раду, Ви зовсім инакше піймати будете козаків, зовсім вь еншім світлі представлятця вони Вамъ, якъ читаючи повісті того дурисвіта Чайковского, що поробивъ изъ козаків Ляцкихъ шляхтичівъ. У романі Евгенія Гребінки підъ заголовкомъ «Чайковский». (Ви єго маєте?) єсть такожъ козацтво досить добре єхарактеризоване; особливо єсть тамъ описъ Січи дуже добре. Що Гребінка у «Чайківськимъ» хоче представити, те представляє Шевченко у Гамалії найлучче. Номиса приповідки можете що дня читати и Вамъ ся неуприкрыть, а богато зискаєте.

Нашъ альманахъ думаємо при кінці Ла-

тинського Січня до друку дати. — Якъ здає ся ми що три а 4 місяці будемо такий альманахъ — науково-літєрацький збірникъ у світї пускати и такимъ чиномъ своє житє заявляти, колибъ лише материяли були. Запрашаємо проте и Васъ яко сотрудника до сєго діла — хоть ми знаємо, що Вибъ и безъ того до насъ свої праці прислалали. Порайте насъ, якъ-би той альманахъ-збірникъ назвати, може Вамъ насунетця яка поетична назва. Сей перший випускъ нашого альманаха посвящаємо Тарасові вь вічну память. На єго роковини збирає ся нашъ семінаръ деклямаційний вечеръ дати. Незнаю тільки чи буде що сь того, бо наші старовіріци незіхтять сєго допустити, Тарасъ імъ сілю у оці.

На світї (на академії) може и нічого небуде, ще навіть наради о сїмъ небуло. А здадобь ся вже разъ краснаго деклямаційного вечера у Львові нашімъ. Незадовго у насъ наступають іспита, тому немаю теперъ часу пошукати за историчніми материялами, а по іспиті я Вамъ назбираю досить, и пришло тутъ бо є літописі у бібліотеці Осолінськихъ наші руські — багато дечого можна изъ нихъ вичитати.

А теперъ прощайте и не забудьте на насъ сиріть — ми на Васъ до віку не забуде-

мо. А изъ сихъ святъ, дай Вамъ Господи щасливо и весело просвяткувати изъ цілою Вашою намъ любою родиною а зъ сїмъ новимъ рокомъ голосу сильного нового у пісняхъ, щобъ гуділа ваша голосна кобза на весь світъ широкий голосно голосно щобъ люде почувли схаменулись и людьми стали щобъ вороги наші тяжкі мовъ ті сови відъ світла божого понімили позникали, а у нашу хату доля и воля завітала — щобъ сей новий рікъ Вамъ всякого добра и всєго що самі бажаєте подавъ — такъ Вамъ бажає ціле наше товариство и я Вашъ щирий товаришъ

Осипъ.

Прошу адресувати до мене якъ перше але не до університету лишъ вь руський семінаръ; — я перше замиливъ ся и таку адресу подавъ.*)

(Дальше буде).

*) Відповідь на сей лист гл. ч. 27. і 39. — О. М.

послідка, бо ж се були чисто рускі виборчі округи.

— **Фонд будови бурси Р. Тов-а педаг.** у Львові потребує нових жерел доходу. Наша публіка попри складки готовими грішми могла би приспорити тому фондови по кілька сот корон річно, если би схотіла складати на ту ціль уживані поштові значки і відсилала більші збірки тих значків Рускому Товариству педагогічному. Кілько то у нас тих значків марнує ся по наших товариствах і домах, що ведуть ширшу листову переписку? Філіателістів на світі тепер намножилося, тому по великих містах є підприємці, що скуповують мільони марок з різних держав і перепродують їх даліше. Думаємо, що на сей проєкт, поданий нам з міста, згодить ся Р. Тов-о педагогічне і поробить заходи в тім напрямі. Клопоту з очищенням і сортуванням марок не буде, бо можуть се зробити самі бурсаки.

— **3 почти.** Отворене ц. к. уряду поштового в Щирци коло Немирова. — 3 днем 1. червня 1907 увійде в жите ц. к. уряд поштовий в місцевости Щирець (повіт Рава руска) зі звичайним обсягом ділання і позволю Щирець к. Немирова. Місцевий округ дорученя нового уряду поштового буде творити громада і двірський обшар Щирець, а замісцевий двірський обшар Улицко, Середкевич. Уряд поштовий в Щирци к. Немирова буде полученый з сітню поштовою за помочою щоденного післанця пішого до ц. к. уряду поштового в Немирові.

3 днем 1. червня с. р. можна надавати поручені листи з жаданем повідомлення надавця о приході листа на місце призначеня, також у взаємнім обороті з окупованими краями. Оплата за таке повідомлене вноситься так само як в краснім внутрішнім обороті 25 с.

— **Величаве а грізне явище.** Між селом Душатином а Миковом недалеко Лупкова усунуло ся 300 моргів стрімкої і високої гари, вкритої лісом, і утворило гать на річці Ославі (яка впадає до Ославиці, а з нею до Сяну). Утворена гребля є висока на 50 метрів і є незвичайно сильною будовою, бо складає ся з каменя і цілих дерев, так що вода річки Ослави не може єї перервати. Тим чином утворило ся штучне озеро, величезних розмірів, доси ще не вповнене водою. Коли вода досягне верхка греблі, утворить водопад з висоти 50 метрів. Для мешканців Душатина буде се озеро мечем Дамокля, бо най лише упаде злива і перерве греблю, то в одній хвилі повинь змете ціле село з лица землі. Доступ до гаті тяжкий задля розмоклої землі і зісуваня гори, тому доси ніхто не бере ся до розкопуваня гаті, аби для нагромадженої води утворити перекоп. На то місце приїздять вже тепер сотки туристів, але близько над озеро доси ніхто не зважив ся підійти.

— **Рідний удар хрому.** В неділю о 4. годині по полудни ударив грім в придорожний стовп на роздорожу між Волянкою а Бориславом і запалив вісім нафтових закопів. Воздух був тоді парний і пересичений електричностю. Очевидці того грому розповідають, що він мав подобу кулі. Того рода громи рідко лучають ся. Кулистий грім різної величини і краски, білої, жовтої, червоної аж до багряної, часом хвилево задержує ся на місци не порушно, а майже завсїгди посуває ся звільна і тихо, часом з легким тріскотом, а вкінци пукає з некольним гуком і висилає на всі сторони довгі на кілька кілометрів лискавки. Грім, що ударив в неділю в Бориславі, появил ся в виді світляної куті понад землею, котив ся хвилю по дорозі і розпук ся при каменя. Від того місця триснули електричні іскри і посипались довкруги по нафтових закопах. В одній хвилині стануло 12 закопів в огни, з них два нечирні на Потоці, два закопи Фрайнда V і VII, оден закоп Тшебіві два „Галиччани“ VI і VIII, закоп „Надія“ Лукавського і С-ки, на дебрі закоп Фавка „Білянка“, закоп ч. I „Карпатского тов-а“ і за-

копи „Стелля“ та „Роза“ в Тустановичах. На щасте не було тоді в закопах робітників і обійшло ся без жертв в людях. Закопи згоріли до тла.

— **Трагедия дівчини.** В неділю рано кинула ся на Вульці коло Львова під колеса залізничі молода дівчина Апольонія Сидоровичівна. Машина відтяла їй голову, руку і ноги. Смерть постигла самоубийницю на місци. Від рана в неділю до вечера в понеділок лежало пошарпає тіло денатки побіч шин залізничі і ждало на комісію. Поліція заявила, що то до неї не належить, бо місце самоубийства лежить поза територією Львова, хоч ошибнула ся і вчера вечером мусіла вислати комісію. Тимчасом тисячі людей в неділю і в понеділок спішили оглядати помершу. Причиною трагічної смерти дівчини мала бути сварка в домі родичів, які мешкають на Вульці недалеко залізничі.

— **Лист московского епископа.** Дневник „Сегодня“ доносить, що архіерей Никон написав подільському депутатови сьвященникови Гриневичу ось якого листа: „Дивую з ваших гідких писань у „Кіевскомъ Голосѣ“. Зовсім не правих, а лівих побивають у думі. Плодять заколот ліві. Головін зовсім не дотепний голова. Промови правих значно розумнійші. Передайте їм мій щирый привіт. Епископ Никон Р. S. Хотів післати телеграму, та не стало грешей. Дурниці ви кажете, любий „отче“. Ваші ліві крикуни не люблять сьвятої Руси. Вони хамя. Вони в Христа не вірують.“ — Лист справді московско-архіерейський!

— **Дрібні вісти.** Секция міської ради шкільної у Львові ухвалила утворити в етаті міських учителів сталу посаду інструктора гімнастики та іменувала п. Едмунда Ценара першим інструктором. — Др. Еміль Штайнбах, президент найвис. трибуналу і б. міністер скарбу, помер вчера в санаторії в Пуркерсдорфі під Віднем. Покійник був одним із найвизначніших австрійських правників. Др. Штайнбах не здужав вже від двох літ. Перед роком дістав був апоплектичного атакую, але подужав і здавало ся, що атак той минув без всяких злих наслідків. Тимчасом перед трома неділями занедужав знов тяжко, а в останніх днях мав аж три атаки апоплектичні, котрі зробили кінець єго житю.

Просимо відновити передплату.

Телеграми

з дня 28. мая 1907.

Відень. Nag. Listy доносять, що президентом палати вельмож буде знова кн. Альфред Віндшгрец, а I віцепрезидентом кн. Шенбург. На місце избраного послом гр. Аверперга буде другим віцепрезидентом кн. Фірстенберг.

Париж. Королівська пара норвеска приїхала вчера до Парижа. На двірці привітав гостей президент республіки, Фалієр, міністри і державні достойники.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

Готель, реставрація і кавария — ріг ул. Сякстускої і Косцюшка у Львові.

Приїхали 27. мая с. м.: Павло Гуменюк з Сокиринця, о. Северин Матковский з Босири, о. Ксенофон Сосенко з Конох, Софрон Недільский з Коломиї, о. Евстахий Мединський з Коростович, Людміля Демків з Бубнища, о. Іван де Стернберг Стояловский з Явори, о. Омелян Боярский з Новосілки Костюкової і о. Йосиф Джеджора з Ключова.

СОВІЛ Житки і паперці

можна набувати в „Сокільськмі Базарі“ у Львові і у всіх торговлях вкраю.

Colosseum

В пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 15. до 31. мая 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представлено. В неділі і сьвята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High-Life представлено. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Товариство взаїмних обезпечень

„Дністер“

у Львові, при улиці Рускій ч. 20. (дім власний). приймає обезпеченя будинків, всяких річий домашніх і господарських, збіжа і паші на случай шкід заподіяних через пожар. Оплата премій мала, а користь для погорівших велика.

Шкоди ліквідувє і виплачує „Дністер“ з найбільшою скоростію. При одній шкід бувають запрошені 2 господарі сьятни з поміж членів. Дотепер виплатив „Дністер“ 13.747 відшкодовань в сумі сім і пів мільона корон.

Зиск по скінченім році звертає ся членам. Звороту за р. 1906 дістали обезпечені члени по 10 сот. за кожду корону заплаченої річної премії.

Банк красвий у Львові і в Чернівцях, Каса ощадности у Львові, і т. д. приймають подіси „Дністра“ при уділюваню позички.

Житєві обезпеченя приймає „Дністер“ для Краківського Товариства, а провізю від таких обезпечень відступає „Дністер“ на добродійні цілі.

Поясненя до обезпечень уділяє Дирекция або агенти

Агенції „Дністра“ находять ся в кождім місті і в многих селах; там, де еще не робить инший агент „Дністра“, можуть письменні селяни старати ся о уділене агенції. До тепер дістали агенти 969.507 К провізії.

Фонди Товариства 31/12 1906:

Фонд резервовий	К 846.189 20
„ резерви премій	„ 550.110—
„ на звороти	„ 16.110—
„ на ріжницю курсів	„ 29.866 35
„ резерви спеціальної	„ 31.040 73
„ емерит. урядників	„ 185.810 21
инші фонди заосмотреня	„ 25.000—

Сельне! асекуруйте ся від шкід огневих!

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до переходя папери вартісні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 50 до 70 корон річно, депозитар дістає в сталевій касі ванцирній сховок до виключного ужткку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може свов май-ак „не-к-к“ дискусуеть

Інд тим оглядом доробия Банк гіпотечний як найдогіднійши зарядження.

Привіси дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовім.

Іван Олійник

Володимир Сабарай

позолотарі

перебувають під сю пору в Верхраті, почта в місци.